

ארמי אובד אבי

ונגידת ואמרת לפני ה' אלקייך ארמי אבד אבי ונירד מצריימה ניגר שם במתיה מעת וניהי שם לגוי גדוֹל עצום
נרב. נירעו אטנו המצריים ויעוננו ויתנו עבזה קשה" (דברים כו ח-ו)

רצה לעקוּר את הכל

"ותטיב ותימר קדם כי אלהך לבן ארמאה בעא לאובדא ית אבא ונחת למצרים ודר תמן בעם זער והוא תמן
עלם רב תקיף וסגי" (תרגום אונקלוס)

"והיא שעמך לאבותינו ולנו. שלא אחד בלבד עמד עליינו לכלה לנו אלא שבקל דור נדור עומדים עליינו
לכלה לנו, ומקדוש ברוך הוא מצילנו מזעם.
צא ולמד מה בקש לבן הארץ לעשיות ליעקב אבינו. שפערעה לא נזר אלא על חozרים ולבן בקש לעקוּר את
הכל. שנאמר: 'ארמי אבד אבי ונירד מצריימה ניגר שם במתיה מעת, וניהי שם לגוי גדוֹל עצום נרב' (הגדה של
פסח)

עיי החלפת בנוטיו ירדנו למצרים

"מה עניין ונירד מצריימה אצל ארמי אובד אבי? ויל כי כל הגרמה לירידת מצרים הייתה קנאת יוסף שקנאו
בו אחיו,ומי גרים להם, לבן שיעקב בתחילת עבד ברחל והחליפה לו, ואילו לא היה מחליפה לו, היה נושא
את רחל בתחילת והיה יוסף הבכור ולא היו מקנאים בו כי לו משפט הבכורה" (הגדת חותת הפסח בשם מהר"י ב'
רב)

מי שגגל גלות מצרים היה ארמי במה שהחליף לו את לאה ברחל שעל ידי כן נתגלו בקנאותם שוירד
מצריימה, כי אם היה מיד לוקח את רחל מיד היה נולד יוסף במקום ראובן ושרה קנאת אחיו וירידת
מצרים יוסף ואביו אחרים. אך עתה ארמי היה אובד אבי שסיבובו שירדו למצרים (האלשיך הק' תחילת תנובה)
עיי לבן הארץ שהחליף רחל בלאה נגרם שירדו למצרים, ע"כ "לעולם אל ישנה אדם בין הבנים שבשביל
שני סלעים מילת שניתו יעקב ליוסף... וירדו אבותינו למצרים" (שבת י:) (האלשיך הק')

לבן בקש לעקוּר הכל וירידתו למצרים נבעה מכך שהחליף רחל בלאה (הגדה של פסח בית ישראל לרבי יצחק
יהושע מקראלייטש עמי מה).

"דינה כתיב 'ארמי אבד אבי ונירד מצריימה' משמעו שלבן היה סיבה לירידת יעקב למצרים, והיינו עי
שרימה אותו ונתנו לו את לאה במקום רחל, ועייז' נתחלקה הבכורה, שבמעשה היה ראובן הבכור,
ובמחשבה היה יוסף הבכור, ואילמלא זה היה יוסף בכור שלם" (ארץ צבי עה"ת ס"ד)

רימחו לבן ונתן לו את לאה, יצא יוסף לא היה בכור בני יעקב, ולכן לא הכירו האחים בגודלו ונהלכו
עליו, וכך נתגלו שירדו למצרים אך חשוב שנדע שכז זה לא בಗלו אלא ע"פ הדברו (בצילה פסח תשעג כ',
נביבים תשעג יא, אמרו תשע"א יא, פסח תשעג יא)

זקדים נוספים

"צער גדור גרים בהטעית הצדיק, וגרם פיזור תוקף הקדושה... כי זו סיבה שנעקרה קדושת הבכור אשר בו יתקבזו מלכות וכחונה... ולצד המעשה שהחשב יעקב ברחל ועשה פועלתו בלאה נתפזרו בחינות הקדושה ותחלש גבורת הקודש" (ואה"ח הק' בראשית כת כג)

החלפת רחל בלאה ע"י לבן - מקור המחלוקת בישראל "ארמי אובד אבוי" (תפארת יעקב זיסלמן עמי ל"ו)

כוונת לבן

"ושמרםם את חקתי ואת משפטיי אשר יעשלה אתם הארץ נמי בהם אני ה'.
איש אל כל שאר בשרו לא תקרבי לגלות ערנה אני ה'
ערנות אביך וערנות אמך לא תגלה אמך הוא לא תגלה ערנותה.
ערנות אשת אביך לא תגלה ערנות אביך הוא.
ערנות אחותך בת אביך או בת אמך מולדת בית או מולדת חוץ לא תגלה ערנותם.
ערנות בת בנק או בת בתך לא תגלה ערנותם כי ערנותה הנה.
ערנות בת אשת אביך מולדת אביך אחותך הוא לא תגלה ערנותה.
ערנות אחות אביך לא תגלה שאר אביך הוא.
ערנות אחות אמך לא תגלה כי שאר אמך הוא.
ערנות אחיך לא תגלה אל אשתו לא תקרב דרכך הוא.
ערנות בליך לא תגלה אשת בנק הוא לא תגלה ערנותה.
ערנות אשת אחיך לא תגלה ערנות אחיך הוא.
ערנות אשה ובתך לא תגלה אשת בת בנה ואשת בת בתך לא תקח לגלות ערנותה שאורה חיה זמה הוא.
ואהשה אל אהבה לא תקח לצור לגור לגור.
ואל אהשה בנדחת טמאתה לא תקרב לגור לגור לגור לגור לגור לגור לגור לגור לגור.
ואל אהשה עמידתך לא תתן שכבתך לזרע לזרע לזרע לזרע לזרע.
ומזרעך לא תתן להעביר למולך ולא תחליל את שם אלקיך אני ה'.
ואת זכר לא תשכבר משכבר אשה תועבה הוא.
ובכל בהמה לא תתן שכבתך לטרמאה בה ואשה לא תעמל לפני בהמה לרבקעה תבל הוא.
אל תפטעו בכל אלה כי בכל אלה..." (ויקרא יח)

לצרר - לשון צרה לעשות את זו צרה לו (רש"י)

"יפרש הכתוב טעם האיסור, יאמר שאינו ראוי שתכח אשה אל אהותה לצרור אותן זו לאו, כי הנו ראיות
שההינה אהבות זו לו, לא שתהיינה צרות..." (רמב"ן ויקרא יח)

לבן סבר שאם יביא לידי כך שבינוי של יעקב יהיו אחים חורגים, כי אז תגבר השטנה ההדדית עד כדי
הشمדה הדדית (דיוקים לרבע ולפע בראשית רה, דברים שלד)
רצה לבן שייעקב ירבה נשים כי קיווה, שבני הנשים השונות יהרגו זה את זה "ארמי אובד אבוי" (דיוקים
בראשית תנה)